

padě z jakývž úvah okolnosti ty hodnotil v uvedeném smyslu negativně, totiž že nemluví pro opačnou německou národnost dětí.

Skutkové zjištění o národnosti dětí jest tedy v tomto směru neúplné a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 3061.

L é k á r n y: O tom, ke kterým námitkám proti zřízení nové lékárny je majitel existující již lékárny oprávněn — právní věty jako I. a III. při Boh. 1867 adm.

(Nález ze dne 5. ledna 1924 č. 22.511/23.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 1867 adm.

V ě c: Anna R. v K. proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy (min. konc. Dr. Janko) (za zúčastněnou stranu adv. Dr. Ant. Klouda z Prahy) o koncesi ke zřízení nové lékárny.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Rozhodnutím z 20. července 1921 nevyhověla zsp v Praze žádosti Ph.Mg. Rudolfa G. v K. o udělení koncese k zřízení a provozování nové veřejné lékárny v K. se stanovištěm ohraničeným ulicí protože podle výsledku řádně provedeného úředního vyšetření není ještě tentokrátě vzhledem na počet a životní poměry obyvatelstva v přibližném odbytí navrhované lékárny, jakož i na blízkost dosavadní lékárny vdovy po lékárníku, Anny R. v K., nutné potřeby, aby v naznačeném stanovišti byla nová veřejná lékárna zřízena.

Nař. rozhodnutím vyhovělo min. zdrav. odvolání Ph.Mg. Rudolfem G. z toho podanému, zrušilo v odpor vzaté rozhodnutí a udělilo mu žádanou koncesi se stanovištěm svrchu udaným, poněvadž podle výsledku řádně provedeného šetření vzhledem k počtu obyvatelstva, odkázaného na lékárny k-ské, i vzhledem k vzdálenosti sousedních lékáren, vyžaduje toho potřeba obyvatelstva, aby navrhovaná lékárna byla zřízena, a protože zřízením jejím není ohrožena existenční schopnost lékáren, zejména není ohrožena existenční schopnost lékárny dědiců R-ových vzhledem k jejím odbytovým a provozovacím poměrům, jakož i vzhledem ke vzdálenosti její od stanoviště této nové lékárny.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Stížnost jest nepřipustnou, pokud vznáší námitky s hlediska místní potřeby.

Již v nál. Boh. 1867 adm. vyslovil nss právní názor, že majitelé veřejných lékáren jsou v řízení o udělení koncese k řízení nové lékárny oprávněni uplatňovati toliko takové námitky, jejichž obsahem jest obrana proti ohrožení existenční schopnosti jejich vlastní lékárny, nejsou však oprávněni uplatňovati námitky na ochranu jiných, zejména veřejných zájmů. Majitelé veřejných lékáren mají tedy subjektivní právní nárok toliko na ochranu zájmů udaných v 3. odst. § 10 cit. zák. a jedině v tomto směru přísluší jim postavení strany. Posouzení otázky místní potřeby vymyká se jakékoli ingerenci majitelů sousedních lékáren a zákon jim v tomto směru neposkytuje nijakých práv.

Stížnost konečně brojí proti hodnocení skutkových okolností ve správním řízení zjištěných, na jichž základě dospěl žal. úřad k závěru, že zřízením nové lékárny nebude existenční schopnost lékárny st-lčiny ohrožena. Zodpovědění této otázky jest součástí skutkové podstaty, na níž žal. úřad své rozhodnutí založil, a nss jest dle ustanovení 1. odst. § 6. zák. o ss touto skutkovou podstatou vázán, a nemůže závěr úřadu meritorně přezkoumávati, nýbrž musí se vzhledem k ustanovení 2. odst. § 6 cit. zákona omeziti na zkoumání, zdali skutkový základ závěru není v rozporu se spisy, zdali jest úplný a není-li řízení stíženo podstatnými vadami.

Stížnost v tomto směru žádné námitky neformuluje a nss zkoumaje z povinnosti úřední správnost provedného šetření takových vad neshledal.

Jest tedy stížnost bezdůvodna a bylo ji zamítnouti.

Č. 3062.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení:
I. Není vadou řízení, vyřídil-li úřad žádost za udělení koncese hostinské až za několik roků a slyšel-li obec dvakráte o žádosti takové. — II. Místní potřebu jest posuzovati podle doby udělení koncese, nikoliv podle doby podání žádosti. — III. Pouhá skutečnost, že se živnost hostinská provozuje, byť neoprávněně, řadu let a že prosperuje, nedokazuje sama o sobě řádnou místní potřebu této živnosti.

(Nález ze dne 5. ledna 1924 č. 22.520/23).

V ě c: Pavlína N. v P. (adv. Dr. Jaroslav Košek z Prahy) proti zemské politické správě v Praze o koncesi k provozování živnosti hostinské a výčepní.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním z 30. dubna 1914 požádala st-lka okr. hejtmanský v P. za udělení koncese k výčepu pálených lihových nápojů v domě č. p. v P.

Městské zastupitelstvo v P., byvši o žádosti té slyšeno, vyjádřilo se, že proti udělení koncese žadatelce nečiní ani s hlediska místní potřeby ani z jiných důvodů námitky, naproti tomu však společenstvo hostinských v P. sdělilo úřadu, že se zřetelem na všeobecné poměry jest proti udělení koncese.

Když žadatelce nedocházelo vyřízení žádosti již v roce 1914 podané, urgovala dne 20. května 1920 její vyřízení, načež osp vyžádala si opětně vyjádření obce i společenstva. Obec znovu doporučila úřadu udělení žádané koncese, společenstvo pak opětně prohlásilo, že koncese neměla by býti žadatelce udělena, ježto místní potřeba toho nevyžaduje.

Vým. z 12. července 1922 zamítla osp žádosti st-lky pro nedostatek místní potřeby a podotkla, že tato dostatečně jest kryta koncesemi v městě již existujícími.

Odvolání, jež z tohoto rozhodnutí st-lka podala, předložila osp druhé stolici se zprávou, že obec P. čítá dle posledního sčítání lidu 25.171